

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A”

Nr A-71

TREŚĆ:

Poz. 606. Zarządzenie Ministra Skarbu o sposobie zabezpieczenia kredytowanej ceny kupna przy sprzedaży mienia ruchomego.

Poz. 607. Instrukcja Nr. 2 Ministrów: Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Zagranicznych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

Poz. 608. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekształceniu spółki z ogr. odp. pod nazwą „Rzemieślnicza Centrala Zopatrzenia i Zbytu, Wspólna organizacja Izby Rzemieślniczych R. P.” w Centralę Spółdzielczo-Państwową p.n. „Rzemieślnicza Centrala Spółdzielczo-Państwowa — Centrala Spółdzielni Cechowych”.

Poz. 609. Zarządzenie Ministra Odbudowy wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego p. n. „Centralne Biuro Projektów Architektonicznych i Budowlanych” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.

Poz. 610 do 613. Obwieszczenia Przewodniczącego Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy z dn. 15 września 1948 r. o uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów: Osiedla letniskowego Opaleń, gm. Młociny, części osiedla p. n. Wawer-Anin, ul. Działdowskiej — Okopowej i ul. Grochowskiej — Czapelskiej.

Poz. 614. Zarządzenie Naczelnego Dyrektora Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

606.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 września 1948 r.

o sposobie zabezpieczenia kredytowanej ceny kupna przy sprzedaży mienia ruchomego.

Na zasadzie art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75) zarządzam co następuje:

§ 1. Na zabezpieczenie kredytowanej ceny kupna w przypadku sprzedaży mienia ruchomego należy przyjmować następujące walory (wartości):

1) państwowe papiery wartościowe wymienione w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1948 r. w sprawie przyjmowania państwowych papierów wartościowych na wadła przy przetargach oraz na zabezpieczenie wykonania umów jako kaucje, na zabezpieczenie zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządów i instytucji prawa publicznego tudzież na zabezpieczenie: należności celnych i innych, wartości towarów przy warunkowych odprawach celnych oraz kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych (Mon. Polski Nr. 57, poz. 342), przy czym obligacje pożyczek państwowych i 3% boni Skarbu Państwa powinny być przyjmowane po kursie 80% wartości imiennej.

Umowa o ustanowienie zastawu na papierach wartościowych powinna być stwierdzona pismem z datą urzędownie ustaloną,

2) wkładowe książeczki oszczędnościowe: Pocztovej Kasy Oszczędności, bankowe, Komunalnych Kas Oszczędności i spółdzielni kredytowych, wystawione po dniu 1 marca 1945 r.

Książeczki oszczędnościowe wkładowe imienne muszą być przed przyjęciem ich na zabezpieczenie zawinkulowane na rzecz właściwego urzędu likwidacyjnego,

3) należności na rachunkach zawinkulowanych w instytucjach kredytowych, powstałe po dniu 1 marca 1945 r.,

4) asygnaty kasowe na okaziciela wystawione po dniu 1 marca 1945 r.,

5) kaucje hipoteczne (ewikcja), mieszczące się w granicach 50% szacunku wartości nieruchomości wraz z poprzedzającymi je innymi wpisami hipotecznymi,

6) weksle gwarancyjne, jeżeli urząd likwidacyjny uprzednio uzna, iż odpowiedzialność majątkowa wystawcy i żyrantów jest wystarczająca. Do weksli powinny być dołączone deklaracje, upoważniające urząd likwidacyjny do ich wypełnienia i zdyskontowania. Zabezpieczenie wekslowe może być przyjęte tylko w przypadkach, jeżeli kredytowana suma nie przekracza 100.000 zł,

7) cesja bezspornych należności ze Skarbu Państwa.

§ 2. Kredytowana cena kupna może być również zabezpieczona zastrzeżeniem prawa własności Skarbu Państwa do czasu całkowitego jej zapłacenia. Zastrzeżenie prawa własności powinno być wniesione do umowy sprzedaży, która ma być stwierdzona na piśmie z obowiązkiem zachowania formy notarialnej.

§ 3. Dla zabezpieczenia kredytowanej ceny kupna w pełnej wysokości mogą być stosowane jednocześnie jeden lub więcej sposobów wskazanych w §§ 1 i 2.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

607.

INSTRUKCJA Nr. 2

MINISTRÓW: SKARBU, SPRAWIEDLIWOŚCI, SPRAW ZAGRANICZNYCH ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 sierpnia 1948 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

W związku z nowelizacją dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 88) dokonaną dekretem z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 140), wszystkie placówki rejestracyjne zarówno w kraju, jak i zagranicą, obowiązane są przy rejestracji dokonywanej po dniu 1 maja 1948 r. przestrzegać instrukcji Nr 1 (ogłoszonej w Monitorze Polskim z dnia 14 listopada 1947 r. Nr 137, poz. 849) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień zawartych w niniejszej Instrukcji.

Dekret z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 140) wszedł w życie z dniem 1 maja 1948 r. Jednolity tekst dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. został ogłoszony w Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 28, poz. 190.

W myśl postanowień art. 3 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 140) czynności rejestracyjne dokonane przed dniem 1 maja 1948 r., zgodnie z przepisami dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 88), pozostają w mocy.

Do art. 1 i 4.

Czas trwania rejestracji ulega przedłużeniu i ostateczny termin do przeprowadzenia rejestracji zarówno w kraju jak i zagranicą kończy się z dniem 31 marca 1949 r.

Ten sam termin obowiązuje dla zgłoszenia wniosków do sądów o umorzenie dokumentów na podstawie art. 9 oraz dla zgłoszenia utraty dokumentu na podstawie art. 19 dekretu.

Do art. 2.

Przy dokonywaniu rejestracji na podstawie zaświadczeń placówki rejestracyjne obowiązane są badać, czy przedłożone zaświadczenia zostały wydane zgodnie z art. 2 i odpowiadają warunkom przewidzianym w ust. 1 i 2 tegoż artykułu. Znowelizowany ust. 2 art. 2 wylicza szczegółowo warunki, jakim winno odpowiadać zaświadczenie. Odpisy zaświadczeń winny posiadać wszystkie ich cechy i być poświadczane przez wystawiającego zaświadczenie.

Bez podania istotnych znamion utraconego dokumentu a w szczególności jego numeru nie można wydać zaświadczenia przewidzianego w art. 2. Zaświadczenie czysto ilościowe z podaniem tylko liczby sztuk dokumentów lub sumy, na jaką opiewały, może służyć jedynie za podstawę do zgłoszenia, przewidzianego w art. 19. Wystawiający zaświadczenie winien prowadzić szczegółowy spis wydanych zaświadczeń.

Do art. 3.

Posługiwanie się przez wystawcę przy dokonywaniu rejestracji innymi osobami lub instytucjami nie pozostającymi z nim w związku organizacyjnego podporządkowania jest niedopuszczalne z wyjątkiem tych przypadków, kiedy wystawca powierzy przeprowadzenie rejestracji jednej z czynnych instytucji kredytowych, działającej w kraju.

Z dniem wejścia w życie noweli (1 maja 1948 r.) ustaje działalność sądów rejestrowych w przedmiocie wyznaczania przedstawicieli wystawców dla rejestracji. Po ogłoszeniu przez Instytucję sprawującą nadzór nad rejestracją w Monitorze Polskim wykazu placówek rejestracyjnych (co winno być nastąpić do dnia 30 czerwca 1948 r.) — rejestrację dokumentów emitowanych przez wystawców, których placówki rejestracyjne nie zostały umieszczone w tym wykazie, przeprowadzać będą w kraju wyłącznie izby przemysłowo-handlowe, właściwe według ostatniej siedziby wystawcy, a w braku takiej izby w kraju Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie.

Niedopełnienie obowiązku zgłoszenia placówek rejestracyjnych, przewidzianego w nowym brzmieniu ust. 1 art. 3 podlega karze grzywny do 300.000 zł (art. 21).

Dotychczasowi przedstawiciele wystawców, wyznaczeni przez sądy rejestrowe, obowiązani są przekazać wszelkie akta i dokumenty dotyczące rejestracji właściwej izbie przemysłowo-handlowej.

Za siedzibę osoby prawnej, podlegającej obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego, uważa się miejscowość uwiarygodzoną w rejestrze jako siedziba tej osoby prawnej.

Za siedzibę innych osób prawnych uważać należy miejscowość, gdzie, zgodnie ze statutem, znajduje się zarząd główny.

Izby Przemysłowo-Handlowe obowiązane są przed rozpoczęciem czynności rejestracyjnych za wystawcę ustalić jego siedzibę, a tym samym swoją właściwość, i zawiadamiać bieżąco Bank Gospodarstwa Krajowego, w imieniu jakich wystawców rejestrują dokumenty na okaziciela.

Zarządy państwowe i przymusowe zarządy nie są powołane, w rozumieniu art. 3 dekretu, do wykonywania czynności rejestracyjnych w imieniu osób prawnych, których przedsiębiorstwa znajdują się pod ich zarządem.

Wykaz placówek rejestracyjnych izb przemysłowo-handlowych:

1. Izba Przemysłowo-Handlowa w Częstochowie
 - a) Izba w Częstochowie obejmuje powiaty: Częstochowa, Włoszczowa
 - b) Ekspozytura Izby — w Radomiu obejmuje powiaty: Radom, Iłża, Ostrowiec, Koźnice
 - c) Ekspozytura Izby — w Kielcach obejmuje powiaty: Kielce, Jędrzejów, Pińczów, Busko-Stópnicza, Sandomierz
2. Izba Przemysłowo-Handlowa w Lublinie obejmuje województwo lubelskie.
3. Izba Przemysłowo-Handlowa w Katowicach
 - a) Ekspozytura Izby — w Bielsku obejmuje powiaty: Bielsko, Cieszyn
 - b) Izba w Katowicach obejmuje resztę obszaru woj. Śląsko-Dąbrowskiego.
4. Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie
 - a) Ekspozytura Izby — w Białej obejmuje powiaty: Biała, Wadowice, Żywiec, Chrzanów
 - b) Izba w Krakowie obejmuje resztę obszaru woj. krakowskiego.
5. Izba Przemysłowo-Handlowa w Gdyni obejmuje woj. gdańskie.
6. Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi obejmuje woj. łódzkie.
7. Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu obejmuje woj. poznańskie.
8. Izba Przemysłowo-Handlowa w Rzeszowie obejmuje woj. rzeszowskie.
9. Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy obejmuje woj. pomorskie.
10. Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie
 - a) Izba w Warszawie obejmuje m. st. Warszawę i teren woj. warszawskiego.

- b) Ekspozytura Izby — w Białymstoku obejmuje teren woj. białostockiego.

Do art. 5.

Obowiązek spisania protokołu z dokonanej rejestracji wymaga w zasadzie stawienia się osobistego w placówce rejestracyjnej posiadacza lub dzierżyciela dokumentu lub jego przedstawiciela. Nie mniej jednak nie ma przeszkód załatwienia rejestracji w drodze korespondencyjnej przez przesłanie ze strony posiadacza lub dzierżyciela dokumentów, które stanowią podstawę rejestracji, wraz z prawidłowo wypełnionym i podpisanym protokołem (w 2 egzemplarzach), a mianowicie w przypadkach, gdy osoba posiadacza lub dzierżyciela i jej podpis znany jest placówce rejestracyjnej lub nie nasuwa żadnych zastrzeżeń.

W przypadkach, gdy rejestracja dokonywana jest na podstawie zaświadczenia, zgłaszający dokumenty do rejestracji obowiązani są złożyć poświadczony (uwagi do art. 2) opis zaświadczenia do protokołu.

Nadzór nad rejestracją sprawuje z ramienia Ministra Skarbu Bank Gospodarstwa Krajowego, Warszawa, al. Sikorskiego Nr 1, który udziela wyjaśnień i rozstrzyga we wszystkich spornych sprawach związanych z rejestracją, w szczególności każdy zainteresowany rejestracją może zwrócić się z zażaleniem do Banku Gospodarstwa Krajowego (Biuro nadzoru nad rejestracją dokumentów na okaziciela) w Warszawie w przypadkach, jeżeli sposób przeprowadzenia rejestracji powoduje lub może spowodować umniejszenie jego praw np. przez nieuzasadnione odmówienie rejestracji, nieuzasadnione odmówienie wydania zaświadczenia itp.

Do art. 6.

Ostemplowanie dokumentu nie uchyla jego wad, jakie posiadał już przed rejestracją, ponieważ przyjęcie do rejestracji nie zawiera prywatno-prawnego oświadczenia uznania długu ze strony wystawcy. Ostemplowanie zatem fałszyfikatów, dokumentu przedtem prawomocnie umorzonego, dokumentu wycofanego z obiegu lub przedawnionego, nie ma znaczenia uznania ze strony wystawcy lub odzyskania przez ostemplowanie mocy prawnej.

Do art. 7.

Wydanie duplikatów lub świadectw tymczasowych w przypadkach przewidzianych w art. 7 uzależnione jest od uprzedniego uzyskania przez wystawcę zezwolenia Ministra Skarbu.

Do art. 8.

Wystawcy nie obowiązują koszty powstałe z tytułu wysyłanych pism i przesyłek na żądanie zgłaszającego do rejestracji przy przeprowadzaniu jej w drodze korespondencyjnej.

Do art. 9.

Siedziba wystawcy określa się w sposób podany w uwagach do art. 3.

Do art. 10.

Wystawcy (izby przemysłowo-handlowe), którym nie doręczono żadnych odpisów wniosków o umorzenie, wymienionych w ust. 1 art. 10. winni o tym zawiadomić właściwy sąd grodzki w piśmie, przy którym prześle wykaz wymagany w ust. 2 art. 10.

W wykazach, o których mowa w ust. 2 art. 10. powinny być zamieszczone również dokumenty na okaziciela zarejestrowane w polskich urzędach konsularnych.

Do art. 11.

Specjalne postanowienia statutowe wystawców, dotyczące postępowania umorzeniowego dokumentów na okaziciela, w okresie trwania rejestracji nie mają zastosowania ośnośne dokumentów podlegających rejestracji po myśli dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 190 z 1948 r.).

Do art. 13.

W czasie trwania sporu złożony dokument pozostaje w przechowaniu sądu, który go wyda osobie, której zostanie on ostatecznie przysądzony.

Do art. 16.

Również prawomocne postanowienie sądu o umorzeniu wydane po dniu 3 czerwca 1947 r. zastępuje dokument na okaziciela ze wzmianką o rejestracji.

Do art. 18.

Do ust. 1 pkt. 2). Dokumentami emitowanymi zagranicą nie podlegającymi obowiązkowi rejestracji są:

- 1) 4 1/2% (dawniej 8%) listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serii z r. 1924 w dol. St. Zjedn. A, poręczone przez Skarb Państwa; nazwa listu zastawnego w języku angielskim na odcinkach po dol. 1.000.— „8 Per Cent First Mortgage Bond, redeemable in 16 1/2 years (33 half years) of Thousand United States dollars, issued in 1924 by the Land Mortgage Credit Association of Warsaw”, zaś na odcinkach po dol. 500 lub dol. 50: „8 Per Cent First Mortgage Bond redeemable in 16 1/2 years (33 half years) of United States dollars, issued in 1924 by the Land Credit Association in Warsaw”;

- 2) 6% listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, z r. 1929 we fr. fr., opartych na dolarach St. Zjedn. A.: nazwa listu zastawnego w języku francuskim: „Société du Crédit Foncier a Varsovie, 6% obligation hypothécaire (Lettre de Gage) au porteur série 1929, valeur 1.000 francs français ou 39 179/1000 dollars des Etats-Unis d'Amerique“;
- 3) 3% (dawn. 8%) gwarantowane obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego w Polsce z r. 1925 (Guaranteed and Municipally Secured 8%, (3%) Sinking Fund Gold Bonds of the National Economic Bank, Poland 1925) wyrażone w dolarach w złocie St. Zjedn. A.);
- 4) 3% (dawn. 8%) gwarantowane, zabezpieczone i amortyzowane obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego w Polsce z r. 1926 (National Economic Bank, Poland, Guaranteed and Secured 8% (3%) Sinking Fund Gold Bonds 1926) wyrażone w dolarach w złocie St. Zjedn. A.;
- 5) 4 1/2% (dawn. 7%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego emisji II P. Z. (I wyrażone w dolarach St. Zjedn. A.);
- 6) 4 1/2% (dawniej 7%) Pożyczka Dolarowa Śląska (Province of Silesia 7% Thirty Years Sinking Fund External Gold Bonds of 1928, 4 1/2% Assented Sinking Fund External Bonds, Due 1958);
- 7) 4 1/2% (dawn. 7%) Pożyczka Dolarowa Warszawska (City of Warsaw, 7% Thirty Near Sinking Fund External Gold Bonds of 1928, 4 1/2% Assented Sinking Fund External Bonds, Due 1958);
- 8) 5% obligacje konwersyjne m. Wilna z r. 1931 (City of Wilno, 5% sterling Conversion Bonds of 1931);
- 9) 4 1/2% Pożyczka Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy z r. 1931 (4 1/2% obligations de la ville de Varsovie, serie 1931) wyrażone w złotych w złocie, we frankach francuskich i frankach szwajcarskich;
- 10) 6% (dawn. 7%) Pożyczka Zarządu Miejskiego stol. m. Poznania z r. 1928 wyrażona w funtach szterlingach angielskich.

Od dnia 1 maja 1948 r. podlegają również rejestracji książeczki wkładowe na okaziciela Pocztovej Kasy Oszczędności.

Do art. 19.

Zgłoszenie przewidziane w art. 19 może być dokonane u wystawcy w siedzibie jego zakładu centralnego lub o ile ma zastosowanie ust. 2 art. 3 we właściwej izbie przemysłowo-handlowej.

Zgłosić można tylko dokumenty, które w przypadku, gdyby uprawniony mógł podać ich istotne znamiona, podlegałyby umorzeniu sądowemu.

Uprawnienia osób, które zgłosiły utratę dokumentów zgodnie z art. 19, określi rozporządzenie Ministra Skarbu. Wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu.

Do art. 20.

Jeżeli sprawa o umorzenie dokumentu na okaziciela została wszczęta przed dniem 4 czerwca 1947 r., może być rozpatrywana według woli osoby prawnej bądź na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem, bądź na podstawie przepisów dekretu z dnia 3 lutego 1947 r.

Zarejestrowanie dokumentu na podstawie zaświadczenia z art. 2 może być dokonane nawet w przypadku, gdy przed dniem 4 czerwca 1947 r. został już zgłoszony wniosek o umorzenie tegoż dokumentu, jednakże zarejestrowanie takiego dokumentu powoduje umorzenie postępowania sądowego.

Według przepisów o umorzeniu, obowiązujących przed dniem 4 czerwca 1947 r., postanowienia sądów o umorzeniu dokumentów winny być ogłaszane w Monitorze Polskim i przynajmniej w jednym z poczytnych pism codziennych. Zgodnie z nowelą dekretu o rejestracji prawomocne postanowienie sądu o umorzeniu dokumentów wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 4 czerwca 1947 r., podaje się do publicznej wiadomości tylko przez wywieszenie tego postanowienia w lokalu sądu.

MINISTER SKARBU
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH
MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU

K. Dąbrowski
H. Świątkowski
Z. Medzelewski
w/z. E. Szyr
Podsekretarz Stanu

608.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 sierpnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekształceniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą „Rzemieślnicza Centrala Zaopatrzenia i Zbytu, Wspólna organizacja Izby Rzemieślniczych R. P.” w Centralę Spółdzielczo-Państwową pod nazwą „Rzemieślnicza Centrala Spółdzielczo-Państwowa Centrala Spółdzielni Cechowych“.

Na podstawie art. 1 i 17 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o centralach spółdzielczo-państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 200) zarządzam, co następuje:

§ 1. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą „Rzemieślnicza Centrala Zaopatrzenia i Zbytu, Wspólna Organizacja Izby Rzemieślniczych R. P.” z siedzibą w Warszawie, zarejestrowana w Sądzie Okręgowym w Warszawie pod liczbą RHB LXXXIV 12510 przekształca się z dniem 1 września 1948 r. w Centralę Spółdzielczo-Państwową pod nazwą „Rzemieślnicza Centrala Spółdzielczo-Państwowa Centrala Spółdzielni Cechowych” zwana dalej „Centralą“.

§ 2. Siedzibą Centrali jest m. st. Warszawa.

§ 3. Przedmiotem działalności Centrali jest:

- a) koordynowanie, nadzorowanie i kierowanie działalnością gospodarczą zrzeszonych członków,
- b) prowadzenie handlu hurtowego, mającego na celu zaopatrzenie zrzeszonych członków, oraz organizowanie zbiorowego zbytu towarów, przez nich wyprodukowanych, zarówno w kraju jak i zagranicą,
- c) instruowanie w drodze rewizji działalności zrzeszonych spółdzielni.

§ 4. Majątek spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „Rzemieślnicza Centrala Zaopatrzenia i Zbytu, Wspólna organizacja Izby Rzemieślniczych R. P.” wykazany w bilansie na dzień 31 sierpnia 1948 r., który z mocy art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o centralach spółdzielczo-państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 200) przechodzi na rzecz Skarbu Państwa, stanowi wkład Skarbu Państwa na kapitał zakładowy Centrali.

Odrębne zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, oraz po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego ustali ogólną wysokość wkładów pieniężnych i oznaczy wkłady majątku nieruchomego i ruchomego Skarbu Państwa na kapitał zakładowy.

§ 5. Odrębne zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustali zasady i sposób zapłaty spółnikom przekształconej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „Rzemieślnicza Centrala Zaopatrzenia i Zbytu, Wspólna organizacja Izby Rzemieślniczych R. P.” za przejęty majątek tejże spółki.

§ 6. Statut Centrali nadaje Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 7. Do czasu powołania władz Centrali w trybie art. 10 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralach spółdzielczo-państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 200) Zarząd Centrali sprawować będzie Komisja Organizacyjna, którą powoła Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1948 r.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z. E. Szyr
Podsekretarz Stanu
K. Dąbrowski

MINISTER SKARBU

609.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 18 września 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centralne Biuro Projektów Architektonicznych i Budowlanych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. nr. 8, poz. 42) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad gospodarki handlowej pod nazwą „Centralne Biuro Projektów Architektonicznych i Budowlanych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“, zwane w dalszych przepisach niniejszego zarządzenia „przedsiębiorstwem“.

§ 2. 1. Siedzibą przedsiębiorstwa jest m. st. Warszawa, a terenem działalności obszar Państwa.

2. Przedsiębiorstwo może posiadać oddziały, zakłady i pracownie.

§ 3. Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest:

- 1) opracowywanie całkowitej dokumentacji technicznej, potrzebnej do wykonania budynków państwowych, samorządowych i społecznych z wyjątkiem:
 - a) budynków wznoszonych na cele komunikacyjne, żeglugi, pocztowo-telekomunikacyjne, służby bezpieczeństwa publicznego — nie przeznaczonych dla celów mieszkalnych lub administracyjnych,
 - b) budynków przemysłowych i wojskowych;
- 2) opracowywanie i sporządzanie projektów budynków typowych;
- 3) kierowanie robotami w zakresie sporządzonych przez siebie projektów;
- 4) sporządzanie technicznych opracowań do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- 5) opracowywanie i sporządzanie projektów urządzeń użyteczności publicznej;